

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! **הללויה!!**
"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש
 לעילוי נשמתה הטחורה של אמו האהובה מאד
 אוהבת התורה ולומדיה.
 מרת **צביה רחל בת שרה** ע"ה
 אשר זכתה לגדל יתומים ויתומות בביתה
 והיתה מופלגת בהכנסת אורחים.
 תנצב"ה.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
 054-888-39-69

1,064

אדהבת לישך אכל

שבת מברכין המולד יום א בשעה 5:20 ו-1 חלקים

לקח פרשת "קדושים" תשפ"ב

"לא תיקום ולא תיטור"-עד כמה? ואיך?

כתוב בפרשתינו: "לא תשנא את אחיך בלבבך, הוכח תוכיח את עמיתך... לא תיקום ולא תיטור את בני עמך".
 שואל הרב "כלי יקר": מדוע בנקימה ובנטירה כתוב "בני עמך" ולא כפי שכתוב בפסוקים הקודמים "אחיך" או "עמיתך"? ומפרש הוא זה"ה: יסוד גדול הנחילנו א-לוקינו בציווי זה והוא: איסור הנקמה אינו מתייחס רק כלפי אה או חבר, אלא אסור לנקום באף יהודי!! ואף אם חלילה הזיק ראובן לשמעון מאד, ראוי ונכון ששמעון ימנע לחלוטין מלנקום בראובן, כיון שכל נזק שעושה יהודי לחברו אינו אלא נזק גשמי בממונו או בגופו, אך אין בדעתו לפגוע בנשמתו ולמונעו מלקיים תורה ומצוות, ואין ראוי לנקום על צער גשמי, אבל על הגויים כתוב: "לעשות נקמה בגויים", כיון שכל כוונתם להחטיא את עם ישראל ולמונעם מלקיים התורה והמצוות, לכן מותר לנקום בהם.
 ובסוף דבריו מוסיף ה"כלי יקר" וכותב: "כל הגורם לביטול לימוד תורתנו הקדושה, הקדוש ברוך הוא מתנקם בו ישירות!!" זאת אומרת: אבינו שבשמים מלמדנו בתורתנו הקדושה שכל הנאות העולם הזה חולפות הן ואין להן שום קיום, ולכן אין ראוי לו לאדם לנקום בסיבתן בשום פנים ואופן.
 רק אדם שחי כך יכול לכתוב שכל העולם הזה חולף הוא ואין ראוי לנקום באף אדם, אם כן, מאיפה קיבל הרב "כלי יקר" הבנה נפלאה זאת? מניין שאב הוא את הכח לחיות כך תמיד? תשובה לכך נבין מהמעשה הנפלא דלהלן:
 ר' אהרון, אביו של הרב "כלי יקר" שגר בית מדרש מהפריץ המקומי שהיה מפורסם בשנאתו ובאכזריותו הגדולה ליהודים. כל תושבי העיירה נדהמו לראות את הפריץ מגיע בלוויית השוטרים בשעת בוקר מוקדמת לביתו של ר' אהרון שנגרר באכזריות עם רעייתו המעוברת עד לבור שבחצר הפריץ, אליו הושלכו הם על אשר לא שולמו לפריץ דמי השכירות במועד. יוהן, אחד ממשרתיו של הפריץ שהכיר ביושרו של ר' אהרון, החליט להצילם, ומידי יום היה זורק כיכר לחם לתוך הבור כדי שלא ימותו ברעב.
 במשך כל אותם ימים קשים היה ר' אהרון מעודד את אשתו ומדבר על ליבה שלא תתיאש חלילה, ועל אף מצבם הקשה מנשוא, היה הוא שר ומזמר לא-לוקינו ומבקשו שיפדהו ממוות. גם כשפתחה אשתו את פיה בחוכמה ושאלתהו: "הלוא נמצאת אני בחודש התשיעי להריוני ושעת לידתי מתקרבת, והרי ברור הדבר שבתת תנאים אלו ימות התינוק מיד בצאתו לאוויר העולם ואולי אף אני אחריו, אז מניין לך הכח לשיר ולזמר"? ענה הוא לה: "הסירי כל דאגה מליבך! גם יהודי הנמצא בבור, שרוי הוא בידי בורא עולם! ובטוחני שאבינו שבשמים לא יעזבנו וישמור ויציל אותנו ואת התינוק מכל נזק ומחלה!"
 באחד הימים כשעבר יוהן על שפת הבור, לא האמין הוא למשמע אוזניו ששמעו קול תינוק בוכה עולה מהבור, ותמיהתו גדלה שבעתיים כשהיטה אוזנו לבור ושמע עדיין את ר' אהרון שר ומזמר לא-לוקינו על הילד שחנן אותו זה עתה.

אהבתו של ר' אהרון לאבינו שבשמים לא ידעה גבולות, וביום השמיני מל הוא את בנו במאמצים עילאיים ובשמחה רבה בסכין החד כתער שהעניק לו חברו הטוב יוהן, וקרא את שם התינוק אפרים.
 כשמע הפריץ הערירי על לידת התינוק בבור מיד ציווה להביא לפניו את אבי הבן והיולדת ואמר להם: "את התינוק אקח לעצמי בעבור חובכם, ואתם תצאו לחופשי".
 גם אז כשהבחין ר' אהרון בשברון ליבה של רעייתו כשיצאו מהארמון, החל הוא לעודדה ואף הבטיח לה שאם תהיה חזקה ותצטרף אליו לבטחונו העצום באבינו שבשמים, בוודאי שתינוק זה יאיר את עיני ישראל בתורתנו הקדושה.
 באחד הלילות סמוך לגיל בר מצווה, נבהל אפרים מאד כשמע קול אוהב מתחזק והולך האומר לו: "יהודי אתה! עזוב את הבית הזה ולך לאחיך היהודים!"
 נרעש ונסער רץ אפרים ל"אביו" הפריץ והעירו משנתו, ולאחר שסיפר לו את אשר שמע, ביטל הפריץ את דבריו וחזר לישון. בלילות הבאים כשחזר הדבר על עצמו כמה פעמים ושמע הוא שוב ושוב את הקול מדבר אליו: "יהודי אתה! קום וברח מכאן!" החליט הוא לברוח, ולאחר בירור קצר החליט להסתופף בצילו של המהר"ל מפראג.
 "רוצה אני לטייל קצת בעולם!" אמר הוא לפריץ באחת מסעודות הצהריים, וכבר למחרת יצא הוא בלוויית שני שומרים לפראג.
 בהגיעו לפראג ביקש ממלוויו לטייל לבד בחוצותיה, ומיד שם פעמיו לבית מדרשו של המהר"ל, שלאחר ששמע את סיפורו קרבו אליו מאד.
 אפרים שתה בצמא את דברי תורתו של רבו המהר"ל, וכיון שהפריץ לא נח ולא שקט וחיפש את "בנו" בקדחתנות, קרא לו המהר"ל ואמר לו: "מציע אני לך להפליג לאוסטראה לשיבתו של המהרש"ל, שם בוודאי לא יעלו על עקבותיך", ומיד ישב וכתב לו מכתב המלצה נלהב שבסביבתו קרבו המהרש"ל מאד.
 אפרים שקד מאד על תלמודו ועלה ונתעלה ועשה חיל, וכשבאחד הימים חלה ונפל למשכב והגיע לשערי מוות הוסיפו לו שם שלמה בנוסף על שמו אפרים, ואת ה' עזר והחלים מחוליו ובהקדמה לחיבורו "כלי יקר" כתב הוא: "הנה כעת שנת שס"א... נפלתי למשכב בחולי מסוכן עד שהוסיפו לי שם שלמה, ובחמלת ה' הוציאני מתוך ההפיכה לחיות אותי כהיום הזה, נדרתי לחבר חיבור זה לכבוד ה' וקראתיו "כלי יקר"...".
 כעת מובן, בן שנולד לאבא שביטחונו באלוהיו גדול מאד ומקבל הכל באהבה, בוודאי שכל העולם הזה יהא כאין וכאפס בעיניו.
 ר' שלמה אפרים מחבר ה"כלי יקר" נפטר בז' באייר שע"ט לפני 403 שנים זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.
 וה' יזכינו לאוהבו ולעובדו תמיד בלב שלם ובנפש חפצה, ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשנו ותפארתנו אמן ואמן!!!

בברכת הללויה, שבת שלום
חודש טוב ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חינוג: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

תשובה:

א.בראשית דברי ברצוני לשבחך על כך שזכית לשמור על שלימות ביתך, למרות הקשיים הגדולים שנבעו מאהבתך וגעגועיך להוריך ומשפחתך, וברוך ה' שזכית לשישה ילדים מקסימים שבטוחני שעל מסירותך הגדולה תזכי לרוות מהם רק נחת ושלווה, יחד עם בעלך היקר.

ב.אשריך שעל אף הקושי הגדול הישכלת לנתב את דעתך ודרכיך, כשיחד עם פניך הנראות כשמחות לפני בעלך, ידעת ולעוק מעומק הלב והנשמה לאבינו שבשמים שימחר להושיעך.

ג.בטוחני שרק תפילותיך הרבות הן הן שגרמו לבעלך לשנות את גישתו למשפחתך, עד שעתה חש הוא נבוכ בעומדו מולם, ומה גדולה מאד מעלתם של הוריך היקרים היודעים למהר ולמחול על צער איום ונורא שנמשך יותר מעשרים שנה.

ד.איני מצדיק את התנהגותה של אחותך בשום פנים ואופן, אך יכול אני להבין אותה, כיון שבמשך כל אותן עשרים שנים קשות ראתה היא את צערם הגדול של הוריך היקרים, וברור לכולנו שהיו ימים בהם ראתה היא את דמעותיהם הזולגות מעיניהם, אם זה בשבתות ובחגים בהם שרר בביתם עצב גדול, ואם זה כששמעו הם שהנה זכית ללדת עוד נכד או נכדה והם אינם יכולים לראותם, אינך מבינה איזה צער גדול הוא זה, ואינך יודעת איזה צער גדול הוא לראות את ההורים מצטערים ודומעים וקמלים מול העיניים במשך ימים רבים! את הצער הזה **ראתה וחשה** אחותך היקרה בכל אותם ימים!

ה.אי אפשר בשום אופן לבעוס עליה על כך שאינה מקבלת את בקשת סליחתך, היא **טעונה מאד**, זכרונות קשים עולים וצפים לנגד עיניה בכל פעם שהיא רואה אותך או את אחד מבניך ובנותיך המקסימים.

ו.נראה לי שאת צריכה להרפות ממנה, ואף תבקשי מהוריך היקרים שלא ישוחחו איתה עליך, אהבתם הגדולה של אבא ואמא ליוצאי חלציהם מסייעת להם לסלוח על פגיעתם, ולו הקשה ביותר, אך לאח או לאחות קשה יותר לסלוח לאדם שפגע בהוריהם וציערם קשות כל כך, כך שבמאמצים להפציר באחותך שתקבלך משיגים אתם תוצאה הפוכה, הגורמת אף לצער ותסכול עמוק ומחריפה את ההתנגדות.

ז.זאת היא אחת הבעיות עליה אומרים: "הזמן יעשה את שלו", ראוי ונכון שבמשך חודשים ספורים תניחו לאחותך לחלוטין ובהגיעכם לביקור ובצאתכם מהביקור אימרו לה רק "שלום", הקפידו על כך לומר לה "שלום", זוהי מילת קסם העושה את שלה ופועלת את פעולתה ומביאה שלום, מרככת היא עם הזמן כה עיקשות לב ומנקה אותו מכל הכעסים כולם, רק לאחר כמה חודשים בהם תאמרו לה רק "שלום" בתוספת חיוך אוהב, תזכו לראות על פניה את התפייסותה, ולאחר מכן תבקשי מאחד מבניך או בנותיך שיתקשרו אליה ויבקשו את עזרתה בנושא מסויים, אך עליכם להיזהר שתהא זאת בקשת עזרה אמיתית, זאת לא בעיה ליצור מצב בו נוקקים אנחנו לעזרת או לטובת הזולת, וכבר העידו בעלי הנפש "**שהעוזר מתחבר מייד לנעזר**", הנפשות הפועלות מזהות הן זו את זו וכשהנוקק לעזרה מבקש **בלב אוהב** את עזרת הזולת, אהבה זאת נכנסת לליבו של העוזר ומדליקה בליבו ניצוץ של אהבה לנעזר, הוא זה שאמר שלמה המלך החכם מכל האדם: "**כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם**" (משלי כז' יט).

ח.היזהרי והישמרי שלא להיהפך בשום פנים ואופן שבעולם ממפייסת לתוקפת, הסירי את המחסום שנוצר בליבך כלפיה, אדרבה ואדרבה, לאחר שגילית כוחות נפש עצומים בשנים האחרונות וזכית להגיע עד הלום, המשיכי והשתמשי באותם כוחות, והכניסי בליבך הבנה ואהבת אמת כלפיה, בטוחני שבעזרת ה' תצליחי במשימתך לפייסה והשלום ישרור ביניכן.

ט.כדרכי בקודש גם לך אמליץ להתפלל ולעוק לאבינו שבשמים שיטע ביניכן אהבה ואחוה שלום ורעות.

י.שבת שלום בשורות טובות, ישועות מקיפות וכל טוב!!!

שאלה:

לכבוד הרב שלום וברכה!

גדלתי בבית חם ואוהב, הורי לא החסירו ממני דבר. כשבגרתי ונישאתי הייתי מסונוורת, ובתחילת הדרך, כשניסו בעלי ומשפחתו לנתק אותי ממשפחתי האוהבת, לא הסכמתי בשום אופן. על אף שצדקו הם בחלק מטענותיהם, הצלחתי לסגור על הורי ועל משפחתי המורחבת, עד שלאחר שטיפות מוח חוזרות ונשנות, ובצירוף איום סמוי של בעלי שברצונו להתגרש אם לא אעשה כדבריו, לא נותרה לי ברירה ובכאב לב התנתקתי ממשפחתי לחלוטין.

לצערי הרב הנתק היה ארוך מאד, ובמשך יותר מעשרים שנה, שבמהלכן אף ילדתי שישה ילדים, לא ראיתי את הורי, לא בשבתות ולא בחגים ואף לא באירועים השמחים של ילדי.

היו ימים ויליות בהם הייתי בוכה מגעגועים להורי ולאחי ולאחותי, ובכל פעם שרק הייתי מנסה לבקש מבעלי לחדש את הקשר הוא היה מגיב בכעס גדול, ומאותו רגע חיינו במריבה קשה מעד, שהיתה נמשכת כחודש ואף חודשיים, כך שלא נותר לי אלא להראות לו שאני כביכול משלימה עם גזירה נוראה זאת, ובתוך תוכי התפללתי בכל יום ויום שאזכה לחדש את הקשר עם משפחתי האוהבה בהסכמתו המלאה של בעלי.

ברוך ה' היום הזה הגיע ולפני כשלושה חודשים הוא הסכים לפתע שאצור קשר עם הורי, איני יכולה לתאר את ההתרגשות והבכיות שהיו באותה שיחה בת שבע שעות.

גם רגעים של כעס היו באותה שיחה, בהם הטיחו הורי בפני את "אכזריותי" כלפיהם, לא היה לי מה לענות להם והם אף חשו בכך, ומתוך גדלות נפש עצומה היתה זאת אימי שאמרה לאבא שלי: "אין לנו מה לבעוס עליה, היא לא היתה ברשות עצמה, אנחנו חייבים להבין אותה ולקבל אותה".

הקשר בינינו הלך והתחזק, הורי קיבלו בבת אחת שישה נכדים מקסימים ואינם מפסיקים להרעיף עליהם חום ואהבה, יש רגעים בהם אני מתביישת להביט בפניהם של ילדי היקרים האומרים: "חבל! חבל מאד שבקטנותנו לא זכינו לקבל את אהבתם הגדולה של סבא וסבתא".

גם בעלי היקר מגלה סימני חרטה על העבר, וכשהורי מכבדים אותו למרות הצער שנגרם להם בגללו הוא פשוט מסמיק מבושה, ובכל הפעמים האחרונות שביקרנו בבית הורי הוא לא יוצא מביתם לפני שמבקש הוא את סליחתם.

הבעיה היא אחת ויחידה: אחותי.

אחותי לא מסכימה בשום פנים ואופן לקבל אותנו, היא כועסת עלי מאד, כל ביקור שלנו גורם לה להסתגר בחדר ולא לצאת עד לסיום הביקור.

התנהגותה הקשה מעיבה מאד על השמחה שמציפה את לב הורי היקרים בכל מפגש ומפגש, בהתחלה עוד חשבנו שעם הזמן ליבה יתרכך והיא תקבל אותנו, אך לצערנו הרב לא רק שאינה מתרככת אלא שיחסה אלינו נהיה קשה יותר ויותר.

לא אחת ביקשתי את סליחתה בנוכחות ההורים וכל המשפחה, ואף אימי היקרה הוסיפה להודישה שבהתנהגותה הנוכחית היא מצערת את ההורים לא פחות מהצער שציערתי אותם אני בעבר, אך היא אטומה לחלוטין ואינה מסכימה לסלוח בשום אופן.

לאחרונה הבנתי שהיתה מריבה קשה מאד בינה לבין הורי היקרים, עד שאבי היקר לא חש בטוב באותו יום, ובכל זאת היא נחושה בדעתה ואינה מתרככת כלל.

בקשתי אליך כבוד הרב שתייעץ לי איך להתקרב אליה ולרכך את ליבה, קשה לכולנו מאד, שמחתנו אינה שלימה, אני מוכנה לעשות הכל כדי לפייסה, בימים האחרונים אני מרגישה שנוצר בליבי מחסום כלפיה, וחוששני להגיע למצב בו איהפך ממפייסת לתוקפת. אודה לך מאד באם תזרז את תשובתך ובכך ימנע סבל מיותר מכולנו. ממני, אובדת עצות.

עלון שכולו קודש לעילוי נשמתו הטהורה של אבינו, עטרת ראשנו, אוהב התורה

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

סיפור עונג שבת לשולחן שבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!! [רבי נחמן מברסלב זיע"א]

מסופר על **נפוליאון** קיסר צרפת שהכריז מלחמה על מדינות אירופה, והפליא בניצחונותיו את העולם, הוריד מלכים מכיסאם והושיב אחרים תחתם.

פעם, כשחזר רבי מאיר **אנשיל רוטשילד** הביתה מחנותו בשעת לילה מאוחרת, נכנס אליו ה**נסיך וילהם** כשעל פניו מסווה לבל יכירוהו. סיפר לרוטשילד שבורח הוא מחיילי נפוליאון, והוא גלמוד ורעב. מיהר רוטשילד והביא לו עוגות ויין. גם רעייתו של רוטשילד מיהרה והגישה מטעמים לכבוד ה**נסיך** הבורח. אחר שסעד את לבו אמר: "הצרפתים החרימו את כל נכסי, את ארצי חילקו והורידוני מכסא מלכותי וכעת מבקש נפוליאון להרגני. אשתי ובני הגיעו לארץ מקלט בדנמרק ואני הבאתי שקים מלאים כסף וזהב, והם בעגלה הניצבת פתח ביתך. **אנא עזור לי!** הצפן נא את כספי וזהבי בביתך עד יעבור זעם, **שלשה מיליוני שקלי זהב**. שמעתי על יושרך וצדקתך ואין לי במי להאמין זולתך. בינתיים רשאי אתה לשאת ולתת בהם כרצונך, ותחזירם אלי אחר שובי בשלום לממשלתי ולארצי". מיד הבטיחו רוטשילד שעם שובו לשלום יחזיר לו את כל רכושו.

ה**נסיך** יצא בחצות הלילה ונעלם בחשיכה. רוטשילד העביר את האוצר אל מערה נסתרת תחת רצפת הבית, שלא נודע מקומה לאיש. אך עוף השמים יוליד את הקול, ונפוצה השמועה שה**נסיך** הפקיד את כל כספו אצל רוטשילד.

לאחר מספר ימים באה פלוגת צבא צרפתים והתייצבו פתח הבית. מפקדם דרש מרוטשילד למסור לידיו את אוצרו של ה**נסיך**, ואיימו שידונו אותו למיתה אם יסרב. בתחילה הכחיש את הדבר. החיילים החלו לערוך חיפוש בבית אך לא מצאו דבר. לאחר איומים נמרצים ניגש רוטשילד אל קיר עליו הייתה תלויה תמונה גדולה, הסיר אותה וגילה דלת קטנה. הוציא מפתח קטן מכיסו, פתח את הדלת וירד עם המפקד אל חדר נסתר. שם היו מונחים ארנקים מלאים שקלי זהב. פנה רוטשילד למפקד ואמר: "פה ימצא אדוני **שני מיליון ושמונה מאות אלף שקלי זהב**, הרי הם לפניך".

מיד הוציאו הם את הכל והלכו לדרכם. אז קרא רוטשילד לבניו ואמר: "בני היקרים, הבטחתי ל**נסיך** להחזיר לו את רכושו ועדיין שמור הוא אצלי. את **כספי וזהבי שלי נתתי להם**, וכעת נשארנו דלים וריקים". ויענו הבנים: "**לא דלים וריקים אנו, אם יש לנו אבא ישר ונאמן כמוך. בטוחים אנו כי ביושר לבבנו ובכשרון רוחנו ימלא ה' את חסרוננו!**"

ואומנם שוב האירה ההצלחה את פניה לרוטשילד ובניו, וילך הלוך וגדול עד כי גדל מאוד.

בליל חג הסוכות תקצ"ב נפטר רבי מאיר אנשיל רוטשילד, היקר והישר באדם. בינתיים נהפך הגלגל על נפוליאון, הוא הודח מכיסאו, וכל המלכים חזרו לארצם, בתוכם גם ה**נסיך וילהלם**. בשנת תקצ"ג הגיש בנו של רוטשילד בקשה לפגוש את ה**נסיך**. בעומדו לפניו הציג עצמו כבנו של המנוח, רבי מאיר אנשיל שנפטר לפני כשנה. ה**נסיך** הביע צער רב על מות אביו ואמר כי ידוע לו שתחת איומי רצח נאלץ אביו למסור את הונו לידם. אלא שבנו של רוטשילד הפסיקו הודיע לו את כל האמת על מה שקרה, שאת כספו שלו בסך שני מיליון שמונה מאות שקלי זהב נתן למפקד הצבא, ואילו את כספו של ה**נסיך** שמר כפי שהתחייב, וכעת מבקש הוא להשיב את כספו וזהבו של ה**נסיך** לידיו.

ה**נסיך** התרגש ואמר: "לא אדוני, רואה אני כי ישר ונאמן אתה כאביך, הכסף כולו נתון לך. ואבקשך שתהיה סוכן ביתי כאביך ז"ל, כי ברור לי בהחלט שבין העמים לא נמצא מי שיוכל להתחרות במידות הצדק והיושר של אביך המנוח. תן לי יקירי, לגמול לכם רק מעט מחסדו ורוח נדיבותו של אביכם המנוח".

מאז נעשה בית האחים רוטשילד למרכז הכספים, ה**נסיך** פרסם ברבים את פרשת פקדונו בידי רוטשילד והלל מאוד את יושרו וצדקתו, ונתקדש שם ה' **ברבים**. ואף הסופרים הנוצרים מביאים את כל הסיפור בספרי ההיסטוריה שלהם.

ימי "ספירת העומר" "פרקי-אבות"

"מרבח נשים מרבח כשפים"...

הכישוף מצוי יותר אצל הנשים, וכמו שכתוב "מכשפה לא תחיה", אף על פי שהוא הדין גם למכשף. כגון יוחני בת רטיבי שהייתה מכשפה, וכשהיה מגיע עת לידת אישה, הייתה עוצרת רחמה בכישוף, ולאחר שהייתה מתקשה בלידתה ומצטערת הרבה, הייתה אומרת להם: "אלך ואתפלל ואבקש רחמים על היולדת, אולי תשמע תפילתי", והולכת וסותרת כשפיה, והוולד היה יוצא ממנה והיו מחזיקים אותה כאישה צדקת, שתפילתה נשמעת.

פעם אחת היה לה משרת שכיר בביתה, והיא הלכה לבית היולדת, ושמע השכיר קול הכשפים בכלי שמקשקים, כמו שהוולד מקשקש לצאת ממעי אמו, ובא ופתח את מגופת הכלי, והכשפים יצאו והוולד נולד, וגילה השכיר את סודה, וידעו כי בעלת כשפים היא.

ועוד מסופר על רבי אליעזר ורבי יהושע שהלכו לרומי, והגיעו אצל יהודי אחד, ומכל מאכל שהיה מביא לפניהם היה מכניסו תחלה לחדר אחד מחדרי הבית, ואחר כך היה מביאו לפניהם. שאלו אותו מדוע הוא עושה כך. אמר להם שהוא מגיש קודם לאביו שנמצא שם ונדר נדר שלא יצא משם עד שיראה את חכמי ישראל. נכנסו אליו ושאלו אותו: "מצא נדרת כך"? ענה להם: "בני זה כמה שנים חשוד בנים, אנא! התפללו עליו".

אמר רבי אליעזר לרבי יהושע: "תעשה משהו". ביקש רבי יהושע שיביאו לי זרע פשתן ויפזרו על שולחן, ויצק עליו מים והתחיל ללוש ולמשוך כלפי מעלה עד שהוציא אשה משערות ראשה, ודרש ממנה להתיר הכישוף שעשתה לאיש הזה. אמרה היא שאינה יכולה כי השליכה אותו בים. גזר רבי יהושע על שרו של ים, ומיד פלט את הכישוף ליבשה, והתפללו עליו וזכה להעמיד את רבי יהודה בן בתירא. אמרו: "אילו לא הלכנו שם אלא כדי להעמיד את הצדיק הזה, דיינו".

מאורי התורה

מאירים את אור הפרשה!!!

"קדשים תהיו כי קדוש אני ה' א-להיכם".

אמרו רבותינו: "פרשה זו נאמרה בהקהל". ההסבר הפשוט הוא שמשנה רבנו הקהל את כל העם לשמוע הציווי הזה מפני חשיבותו. והוסיפו חכמי המוסר גם את הביאורים הבאים:

א. אין האדם זוכה לקדושה אלא כשהוא מבטל את עצמו מפני הכלל, היינו שרואה עצמו כחלק בלתי נפרד מקהל ישראל. וכשיש "הקהל" אז יהיה "קדושים תהיו"!

ב. קדושה פירושה הבדלה ופרישות. אך יחד עם זאת, הקדושה שדורשת התורה מאיש הישראלי, אין הכוונה שיהא מתרחק ונבדל מן הבריות ומן העולם, אלא אדרבה! שיהא דווקא מעורב בין הבריות "בהקהל", ויחד עם זה ינהל את חייו בקדושה ופרישות. שה"קדושים תהיו" יהיה "בהקהל".

ועל דרך זו ביאר הרבי מנחם מנדל מקוצק זע"א את מאמר חכמינו ז"ל: "שלמה המלך תיקן עירובין ונטילת ידיים". היינו ששלמה המלך תיקן שתהיה דעתו של האדם מעורבת עם הבריות, "עירובין". ויחד עם זאת תהינה ידיו נטולות ופרושות מהבלי העולם הזה ותענוגותיו, היינו "נטילת ידיים".

ג. יש שבתוך הבית מתנהג כקדוש וטהור, בעוד אשר בחוץ בוש ביהדותו ומתנהג כאחד הריקים. כדרך שהיו אומרים ה"משכילים": "היה יהודי באוהלך ואדם בצאתך" ה' ירחם! אלא התורה מצווה "בהקהל", היינו גם בקהל עם, ברחוב, בחברה, בין מכרים וזרים, התנהג בקדושה.

ד. אמנם יש בעם ישראל יחידים הרחוקים מן הקדושה, והם בעלי דרגה נחותה ביותר, ברם, כשמתבוננים בעם ישראל בכללותם ובשלמותם, אז ניכרת מעלתם, טכונותיהם הנאצלות ומידותיהם התרומיות, אשר משמשות דוגמה ומופת לכל העולם. לנוכח גדלותו ורוממתו של כלל ישראל, מיטשטשים ונעלמים לחלוטין אותם יחידים מושחתים עם מעשיהם הרעים.

"קדושים תהיו", אכן בני ישראל עם קדוש הם כאשר מתבוננים בהם "בהקהל" מנקודת מבט כללית.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים !!

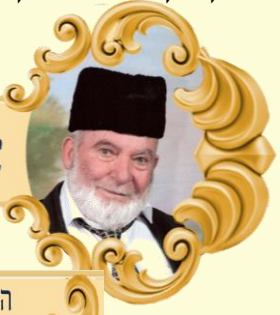
ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו :
לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.
לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם. שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. **רוחי : 050-413-4799.**
כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון : **052-505-4567.**
תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

היה זה בשנים בהם עבד מור אבינו זלה"ה כחנווני בחנות המכולת ברחוב 'שבטי ישראל' שבשכונת מוסררה. שמחת חייו ומאור פניו של מור אבינו זלה"ה הביאו לידי כך שהיה נערץ הוא על כל לקוחותיו במכולת, שהיו מגיעים להתייצב איתו בכל דבר ובטרם שיקבלו כל החלטה חשובה בחייהם. כך שהרבה פעמים לאחר סגירת המכולת היה מור אבינו זלה"ה מגיע לבתייהם של לקוחותיו ויושב עמם לכוס תה או קפה ומאזין להתלבטויותיהם ומייצץ להם כיד ה' הטובה עליו. הערצה זאת גרמה לכך שגם הדור הצעיר, בנייהם ובנותיהם של לקוחותיו אהבוהו והעריצוהו מאד מאד.

לכן כשנפטר אחד מלקוחותיו לבית עולמו היה מגיע מור אבינו זלה"ה לבית האבלים כדי לנחמם.

האבלים היו שמחים לקראתו מאד ושואלים אותו מה עליהם לעשות ואיך עליהם להתנהג במשך ימי האבלות. מור אבינו זלה"ה היה יושב ועונה לשאלותיהם ומסביר להם אודות המנהגים של ימים אלו בסבלנות אין קץ.

לאחר ביקור אחד או שניים בבית האבלים, נהג הוא לבקש מכולם להיכנס לחדר נפרד, ומיד היה פותח בדברי תורה נפלאים, ומסביר להם אודות חובתם לשמור **שבת וטהרת המשפחה.**

דבריו שיצאו מלב אוהב עשו תמיד רושם על לב שומעיהם וכולם היו מקבלים עליהם את **שמירת השבת וטהרת המשפחה**, ואף לאחר שבעת ימי האבלות נהג מור אבינו זלה"ה לשמור על קשר עמם, ורבים מהם התחזקו מאד בשמירת התורה והמצוות, וברוך ה' זכו הם להקים בתים המדקדקים במצווה קלה כבחמורה לתפארת עם ישראל.

גם היום פוגשים אנחנו נכדים של אותם לקוחות הזוכים וחובשים את ספסלי בית המדרש, ובפה מלא אומרים הם: "בזכות אביכם זוכים אנו היום לשבת ולעסוק בתורתנו הקדושה".

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

'טיב יומי' שחבל לבסס !!
שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:
052-8-90-80-65
ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנהג
מפי הרב משה יזדי שליט"א

עלון זה כולו קודש גם לעילוי נשמתו הטהורה של עבדלנבי בן שרה ז"ל רוח ה' תניחנו בגן עדן. יהי רצון שיעמוד בתפילה על כל זרעו אחריו שיזכו לבריאות איתנה ונחת ושלווה ויזכו ויראו בתחיית המתים במהירה אמן ואמן.

ברכת השנה
עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה
דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, אליהו בן יגיי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס, מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויאמר לו"

אחים יקרים ואהובים !!
זיכרו!
איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר !!
והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 18:42 [19:02]	ירושלים: 8:40	ירושלים: 13:09	ירושלים: 19:57	ירושלים: 20:35
תל אביב: 18:59	תל אביב: 8:41	תל אביב: 13:11	תל אביב: 19:59	תל אביב: 20:32
חיפה: 18:52	חיפה: 8:40	חיפה: 13:10	חיפה: 20:00	חיפה: 20:35
אילת: 18:45	אילת: 8:42	אילת: 13:10	אילת: 19:53	אילת: 20:28
באר שבע: 18:59	באר שבע: 8:42	באר שבע: 13:11	באר שבע: 19:57	באר שבע: 20:24

